

۲۸۹۴۹۹۹۳

از بوشهر تا یونان موسیقی، نیانبان، ادبیات شفاهی

From Bushehr to Greece: Music, Neyanban, Oral Literature

دکتر سیدمحمد رضا بلاذری

سشناسه	: بلادی، سید محمد رضا، ۱۳۵۱
عنوان و نام پدیدآور	: از بوشهر تا یونان؛ موسیقی، نیابان، ادبیات شفاهی / نویسنده: سید محمد رضا بلادی
مشخصات نشر	: تهران، آرون، ۱۴۰۴
مشخصات ظاهری	: ۱۳۰ ص. مصور
شابک	: ۹۷۸ - ۳۳۰ - ۳۱۷ - ۶۲۲ - ۱
وضعیت فهرستنوبی	: فیبا
یادداشت	: موسیقی، نیابان، ادبیات شفاهی
موضوع	: موسیقی محلی ایرانی - بوشهر - ایران
موضوع	: Folk music - Bushrhr - Iran
موضوع	: موسیقی - یونان - نیابان - موسیقی‌شناسی قومی
موضوع	: Music- Greece- Bagpipe- Ethn-musicology
رده‌بندی کنگره	: ML ۳۴۴/۲
رده‌بندی دیوبی	: ۷۸۱/۹۶
شماره کتابخانه ملی	: ۹۹۹۲۹۱۳

از بوشهر تا یونان

موسیقی، نیابان، ادبیات شفاهی

نویسنده: دکتر سید محمد رضا بلادی

ناشر: انتشارات آرون

چاپ اول: ۱۴۰۴

تیراز: ۵۰ نسخه

تومان ۲۵۰۰۰

نشانی: میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان وحدت نظری

نرسیده به خیابان منیری جاوید، پلاک ۱۰۵، واحد ۳ تلفن: ۰۱۰۶۲۸۵۰ - ۵۱

ایمیل: www.arvannashr.ir و بایت: arvannashr@yahoo.com

ISBN 978 - 622 - 317 - 330 - 1

به نام آنکه همه چیز را می‌داند

فهرست مطالب

۵	درباره‌ی نویسنده این کتاب
۷	پیشگفتار
۱۵	روش تحقیق
۱۶	پیشینه تاریخی بوشهر
۲۲	نی‌انبان باستانی ایلام، قدیمی‌ترین سند تاریخی از بگپایپ در جهان
۳۴	بوشهر در زمان سلوکیان
۳۹	از نی‌انبان تا بگپایپ، سفر نی‌انبان پراز به اروپا
۵۰	پیدایش هلیوس، ایزد اساطیری یونان، در اواز بزله‌ی بوشهر
۵۷	بزله هلیوس هلیوسا
۶۵	هله، دیگر واژه بحث برانگیز در بزله‌ی هلیوسا
۶۸	همانندسازی هله (Helle)، شخصیت اساطیری یونان، در دیبات شفاهی بوشهر
۷۳	شواهدی دیگر از ارتباط اسطوره یونانی هلیوس و ادبیات حامیانه در بوشهر
۷۷	بحث و جمع‌بندی
۸۵	سخن پایانی
۸۷	منابع و مأخذ

فهرست اشکال

شکل ۱. پیکره‌های سفالی کشف شده توسط ژاک دمورگان در تپه باستانی شوش.	۲۴
شکل ۲. نوازندۀ ایلامی، نیمه اول هزاره دوم پیش از میلاد، از کاتالوگ موزه هنر متروپولیتن.	۲۶
شکل ۳. نوازندۀ هیتی، برگرفته از موزه تمدن‌های آناتولی.	۲۹
شکل ۴. نقش برجسته باستانی مریبوط به تمدن هیتی‌ها، حدود اوایل هزاره اول قبل از میلاد، برگرفته از وبسایت موزه هنر متروپولیتن.	۳۲
شکل ۵. تصویر با کیفیت‌های متفاوت از سنگنگاره تمدن هیتی.	۳۴
شکل ۶. کهارس (بousهر کونی) در نقشه امپراطوری سلوکیان.	۳۶
شکل ۷. تبار مه بگپایی در جهان ارائه شده توسط هنری بالفور.	۴۷
شکل ۸. نوازندگان سم و تمپکی در یونان.	۴۹
شکل ۹. سنگنگاره مهرا - بیرس در کوه نمرود.	۵۱
شکل ۱۰. مجسمه مرمرین باستانی ن، کشف شده در روستایی اطراف برازجان - بousهر موزه منطقه‌ای خلیج فارس.	۵۵
شکل ۱۱. اجرای یزله توسط گروه عی ایصر شهر، تهران.	۵۷
شکل ۱۲. رقص‌های دایبرهای در مراسم آیین رمیان آمریکا.	۶۰
شکل ۱۳. هله هنگامی که از پشت قوچ به دروازه سقوط می‌کند.	۷۰
شکل ۱۴. دریایی هله در نزدیکی بousهر.	۷۲
شکل ۱۵. حرکت دست‌ها در اجرای یزله.	۸۲

درباره‌ی نویسنده این کتاب

سید محمد رضا بلادی که مدرک دکترای خود را از دانشگاه هادرسفیلد انگلستان اخذ کرده است، یک موسیقی‌شناس قومی محسوب می‌شود. تمرکز اصلی او در پژوهش بر موسیقی بوشهر و حوزه فرهنگی خلیج فرس است. عنوان رساله دکترای او "نی انبان و نقش آن در موسیقی بوشهر" است. وی همچنین مؤسس، آهنگساز، نوازنده و سرپرست گروه موسیقی و آرایشگری بومی بوشهر لیمر است. اجراهای گروه لیمر عمدتاً اجراهای پژوهشی هستند از این‌رو، بلادی سعی کرده تا در اجراهای گروهش در بـ خود از موسیقی بوشهر را عینیت بخشیده و به تصویر بکشد.

سید محمد رضا بلادی که از خانواده‌های قدیمی و شناخته شده بوشهر به شمار می‌آید، پژوهش موسیقی بوشهر را همزمان با راه‌اندازی گروه لیمر از اوایل دهه هفتاد شمسی آغاز نمود. سید محمد رضا بلادی به همراه گروهش موفق به اجرای موسیقی و آئین‌های بومی بوشهر، در بیش از شصت فستیوال مطرح بین‌الملی در کشورهایی چون فرانسه، اسپانیا، ایتالیا، بلغارستان، کرواسی، سوئیس، آلمان، قطر، کره جنوبی، عمان، دوبی و یمن شده است.

وی مقالات متعددی در زمینه موسیقی بوشهر داشته است که در نشریات تخصصی به چاپ رسیده‌اند که از جمله آخرین آنها می‌توان به

مقاله علمی "ردپای اساطیر یونانی در موسیقی محلی و ادبیات شفاهی بوشهر" که در نشریه آلمانی، پژوهش موسیقی اروپا و آسیا در سال ۲۰۲۳ به چاپ رسید، اشاره کرد. از جمله تأییفات دیگر او کتاب "موسیقی بوشهر و ریشه‌های آن، در گذر تاریخ و تعاملات فرهنگی" است که در سال ۱۳۹۹ توسط انتشارات آرون منتشر شد. همکاری‌های بین فرهنگی در موسیقی عامه‌پسند^۱ نیز عنوان اثر مشترک روشنی است که توسط توبی مارتین، سیدمحمد رضا بلادی و دنگ لن تدوین شده است^۱. این کتاب توسط انتشارات دانشگاه کمبریج انگلستان در سال ۲۰۲۱ منتشر شد.

^۱ Martin, T. Beladi, S. Lan, D. (2024). Cross-Cultural Collaboration in Popular Music, Cambridge University Press.

پیشگفتار

موسیقی بوشهر دارای پیشینه‌ای چندفرهنگی است به‌طوری‌که نشانه‌هایی از سایر اقوام و فرهنگ‌ها را در خود جای داده است. از عمدترين عوامل اين اختلاط فرهنگي دریای خلیج فارس است که طی سده‌ها این بندر را به کشورهای پیرامون و حتی دوردست، چون آفریقا و شبه قاره هند، و میان‌الملل نموده است. دریای پیرامون بوشهر همواره حامل فرهنگی ویژه برای سرمه‌دان بوده است. موسیقی دریانورдан که شامل آوازهای کار در دریا نیز می‌باشد، یافعث شده تا افراد مرتبط با آن، با ریتم و موسیقی خاصی مأنسوس شوند که زبان مشترک کار و بیان احساسات بسیاری از اهالی این پهنه خبرانزایی برای قرن‌ها بوده است. این فرهنگ موسیقایی توسط ملوانان به شهرهای مختلف آورده می‌شد و سر از سایر شئون زندگی آنها درمی‌آورد.

بوشهر بندری است در جنوب غربی ایران و در شبه جزیره‌ای به همین نام که همواره پس از دوران ایلامی مورد توجه آن‌های ایران باستان و بعد از آن بوده و با نام‌ها و اسمای مختلف در تاریخ از آن یاد شده است. از لیان، بندر ایلامی، تا مزامبریا که آرین مورخ یونانی از آن یاد کرده است، ریشه، ابوشهر و بندر نادری، نامهای مختلفی است که در دوره‌های متفاوت تاریخی بر این شبه جزیره نهاده شده است. تحولات پس از دوران نادری، سیستم فرهنگی اجتماعی ویژه‌ای در بوشهر پدید آورد که فرهنگ موسیقی معاصر بوشهر را نیز باید در تداوم

همان تحولات تاریخی ارزیابی نمود. بوشهر در آن زمان به دلیل موقعیت خاص تجاری و سیاسی که از جهت تأسیس کارخانه کشتی‌سازی نادرشاه و در ادامه آن ایجاد نمایندگی ارشد امپراطوری بریتانیا کسب کرده بود، محلی برای تقارب فرهنگ‌ها و اقوام مختلف شد. گروه‌های قومی مختلف همچون عرب‌ها، آفریقایی‌تباران، فارس بندری‌ها، لرها و ترک‌های قشقایی نقشی اساسی در سامان فرهنگی بوشهر ایفا می‌کردند.

پیشید تعاملات فرهنگی بوشهر، تابع شرایط و تحولات خاص تاریخی و اجتماعی و بهی مقطع زمانی خاصی از تاریخ می‌باشد و هرچند این تغییرات فرهنگی نهایتاً ناشی از همگرایی فرهنگ‌ها است، ولی در هر مورد دارای ععریه و ماهیتی متفاوت است. در نظر کلی پیشینه چندفرهنگی بوشهر به سنت اجتماعی آن شهر بازمی‌گردد که اقوام مختلف با گرایش‌های قومی و مذهبی متفاوت با انگیزه‌ای واحد یعنی اقتصادی، در یکجا جمع شدند و بنیان جامعه‌ای را نهادند که فرهنگ آن آمیزه‌ای از فرهنگ‌های گروه‌های ترسی متفاوت است. این نوع از تعامل را آمیختگی فرهنگی (Cultural amalgamation) نیز در بوشهر یکسان‌سازی فرهنگی و یا (An amalgamation) می‌نامند. وانگهی وجود داشته است چه آن زمان که عرب‌ها جمعیت غالب در این شهر بودند و در طبقه حاکمان، تجار، ملوانان و کارگران نقش اساسی ایفا می‌کردند و یا زمانی که پس از قرن نوزدهم میلادی این روند معکوس شد و فارس‌ها به اکثریت جامعه دست یافتند.

این موارد اشاره به نوع خاصی از تعامل فرهنگی دارد که گروه اقلیت، خود را از نظر فرهنگی شبیه به اکثریت جامعه می‌کند. نوع دیگر از تغییرات فرهنگی ناشی از غلبه سیاسی و یا نظامی در یک منطقه است که با استیلای قوم مهاجم فرهنگ آنان نیز بر جامعه تحمیل می‌شود. یکی از این موارد در تاریخ شبه جزیره‌ی بوشهر، به تحولات پس از شکست ایران از اسکندر مقدونی باز می‌گردد که برای حدود یکصد و بیانالیسال ایران تحت سیطره یونانیان و اعقاب آنان یعنی امپراطوری ملوکی قرار داشت. این نوع از تحول فرهنگی که یک سیستم فرهنگی از طریق درت حاکمه بر آن است تا جایگزین سیستم فرهنگی پیشین شود را فرنگ‌پذیری و یا (Acculturation) می‌گویند. مطالعه‌ی پیش رو بر تحولات این دوره از تاریخ بوشهر تمرکز دارد و نشان می‌دهد که چگونه آثار تحولات این‌جا ناشی از حضور یونانیان در جنوب ایران تا امروز نیز در موسیقی و ادبیات شفاهی بوشهر به جا مانده است. هرچند که این تأثیر فرهنگی یک‌سویه نبوده و بر اساس تحقیقاتی که در این کتاب به آن پرداخته شده است، یونانیان نیز تحت تأثیر فرهنگ موسیقایی ایران قرار گرفته و عامل سفر نیسان ایرانی به اروپا و فراتر از آن بوده‌اند.

موسیقی بوشهر شامل نمونه‌های بارزی از میراث فرهنگی ناملموس است. میراث فرهنگی ناملموس پدیده‌هایی فرهنگی می‌باشد که نشانه‌هایی از فرهنگ‌های باستانی را در خود جای داده و هرچند بعضًا با کارکردهای متفاوت نسبت به علت اصلی وجودی خود در جامعه به کار می‌روند ولی هنوز زنده هستند و توسط افراد جامعه استفاده

می‌شوند. این نشانه‌ها را می‌توان در بخش‌های مختلف موسیقی بوشهر به کمک روش تحقیقی کیفی بررسی نمود. از این‌رو در این تحقیق تلاش می‌شود تا با بررسی مفاهیم و نمادها، در یک مطالعه تاریخی-میدانی، رابطه بین پدیده‌های فرهنگی موجود و آیین‌های باستانی مطالعه و تحلیل شود. باید در نظر داشت که این دست آیین‌های موسیقایی مربوط به فرهنگ بوشهر، همچون نمونه‌های دیگر در جهان، طی دوره‌^۱ اختلاف تاریخ، تحت تأثیر تحولات اجتماعی، مذهبی، قومی و سیاسی، حه از نظر محتوى و یا کاربرد دستخوش تغییرات بسیاری شده‌اند.

برخی بخش‌های وسیعی بوشهر که روزگاری نقشی کاربردی در زندگی روزمره مردم داشت، در جایگاه خود را از نظر کاربردی از دست داد. این پدیده‌های فرهنگی همچنان در بین مردم وجود دارند و به عنوان سنت اجرا می‌شوند. فرم‌های موسیقی مانند آوازهای کار و یا آیین‌های خاص مرتبط با دریانوردان، نمونه‌هایی از این‌گونه پدیده‌های فرهنگی هستند که در این فرآیند دچار تحول کاربردی شده‌اند. این آیین‌های موسیقایی زمانی کارکرد اجتماعی داشتند و در زندگی روزمره مردم، نه به عنوان یک هنر بلکه به عنوان ابزاری برای تسهیل کارها استفاده می‌شدند، اما به مرور، یا جایگاه خود را از دست دادند یا دلیل استفاده از آن‌ها فراموش شد. با این حال اصل آن فراموش نشد و مردم به عنوان یک سنت همچنان به اجرای آن اهتمام ورزیدند. نمونه‌ای از این دست آیین‌ها، مراسم سنج و دمام در بوشهر است. به نظر می‌رسد

هدف اولیه از اجرای این مراسم، استفاده از طبل‌ها و صدای بلند آنها برای جمع‌آوری مردم به منظور انجام برخی فعالیت‌های خاص همچون راهی کردن کشتی‌ها و یا مراسم عزاداری بوده است. با این حال امروزه که دلیل اصلی آن به فراموشی سپرده شده است، در قالب یک آئین سنتی و بخشی از یک مراسم مذهبی ادامه حیات داده و همچنان اجراء می‌شود.

جامعه بوشهر بشین، شامل گروه‌های قومی و مذهبی متفاوت که عامل اصلی شکل گری این بیدیده‌های موسیقایی بوده است، به تدریج خصلت چندفرهنگی خود را در دست داد. در قرون هجدهم و نوزدهم میلادی بخش بزرگی از جامعه رسیر را عرب‌ها به همراه اقوام دیگر آفریقایی و یا ایرانی‌های غیر عرب -ند اردوا و ترک‌ها- تشکیل می‌دادند، اما با شروع قرن بیستم میلادی و خردوج حکومت از دست حاکمان عرب، بوشهر به سمت تک‌فرهنگی حرکت -۱۰۰- و جمعیت فارس‌ها نسبت به عرب‌ها و دیگر اقوام افزایش یافت.

این در حالی است که علیرغم کاهش حضور فیزیکی عرب‌ها، بسیاری از عادات و آداب و رسوم فرهنگی آنها در جامعه باقی مانده بود. به عبارت دیگر، با توجه به تغییر سبک زندگی و ترکیب جمعیتی و همچنین از بین رفتن برخی عوامل قومیتی و فرهنگی که منجر به ایجاد بخش‌های مختلف این موسیقی در گذشته شده است، شکاف فرهنگی بزرگی بین کسانی که این موسیقی را به وجود آورده‌اند و آنها که امروزه از آن استفاده می‌کنند، به وجود آمده است. به طور خلاصه

عواملی که باعث پیدایش این فرهنگ موسیقایی در گذشته شده‌اند در جامعه امروز بوشهر کمتر دیده می‌شود هرچند به دلیل پویایی این موسیقی که در فرهنگ جامعه نهادینه شده است، همچنان به رشد و شکوفایی خود ادامه می‌دهد.

بحث در خصوص پیشینه و عوامل تأثیرگذار در تکوین موسیقی بوشهر، پیش‌تر و به صورت مجزا در مجلدی با عنوان "موسیقی بوشهر و ریشه‌ها" آن در گذر تاریخ و تعاملات فرهنگی^۱" تقدیم به علاقه‌مندان محترم این حوزه شده است.^۱ اثر پیش‌رو در نظر دارد تا گام را فراتر نهاده، در گستره زیخ شواهدی را از تأثیر و تأثرات متقابل فرهنگی، بین بوشهر و یونان پژوهش گذارد. این کتاب در واقع بسط یافته مقاله‌ای علمی است که در سال ۲۰۲۳ در ژورنال پژوهشی موسیقی آسیایی- اروپایی در کشور آلمان با عنوان "ردپای اساطیر یونانی در موسیقی محلی و ادبیات شفاهی بوشهر" توسط نگارنده به چاپ رسیده است.^۲

در این کتاب علاوه بر بسط مطالب طرح شده‌د، مقاله فوق، سایر ابعاد این همگرایی فرهنگی چون نی انبان و ریشه‌های آن در گذر تاریخ و بررسی قرار خواهد گرفت. در این پژوهش، هرچند برای بررسی

^۱. بلادی، سیدمحمد رضا (۱۳۹۹)، موسیقی بوشهر و ریشه‌های آن در گذر تاریخ و تعاملات فرهنگی، تهران: آرون.

^۲ Beladi, S. (2023, 06 22). Traces of Greek Mythology in the Folk Music and Oral Literature of Bushehr. Asian-European Music Research Journal (11), 49-60. <https://doi.org/10.30819/aemr.11-4>

دقیق‌تر بعضی پدیده‌های فرهنگی، لایه‌های ژرفتری از تاریخ نیز واکاوی شده است لیکن تمرکز اصلی آن به دوره خاصی از نظر تاریخی معطوف شده است، زمانی پس از لشکرکشی اسکندر مقدونی به ایران که به دوره هلنیستی معروف است. پژوهش پیش رو تحقیقی میان رشته‌ای است که با تمرکز به موسیقی‌شناسی اقوام و قوم‌نگاری، از رویکردهای مردم‌شناسی، زبان‌شناسی، مطالعات تاریخی، باستان‌شناسی و آرشیوی نیز پژوهش داده است.

همچنین این فرمت هست، داد تا در این مجلد تحقیقات انجام شده در خصوص منشاء بگپایپ‌ها^۱ در جهان که فصلی از رساله دکترای نگارنده با عنوان "نیابان و ساخته‌های در موسیقی بوشهر" می‌باشد نیز منعکس گردد. این تحقیقات علاوه بر اینکه ایران را به عنوان اصلی ترین کاندیدا برای پیدایش بگپایپ در جهان معرفی می‌کند، نشان می‌دهد که چگونه این ساز ایرانی توسط یونانی‌ها راهی ایران باشد. از این‌رو لازم می‌دانم که از پروفسور روپرت تیل، دکتر یان هربسون، پروفسور مارتین استاکس و دکتر جف کوکس که نقش مهمی در هدایت تحقیقات و نتیجه‌بخشی آن در دوره دکترای اینجانب داشتند کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم. همچنین این پژوهش از راهنمایی‌های آقای

^۱. در این کتاب از دو واژه بگپایپ و نیابان استفاده شده در حالی که هر دوی آنها اشاره به یک ساز دارد. لازم به توضیح است هرگاه نگارنده قصد اشاره به این ساز در مقیاس جهانی داشته از تعبیر بگپایپ و هرگاه این ساز را در جغرافیای فرهنگی ایران مد نظر داشته از نام نیابان استفاده کرده است.

سید عبدالعزیز بلادی خصوصاً در بحث فرهنگی تاریخی و زبان‌شناسی بهره‌مند شده است که در اینجا قدردانی و سپاس خود را نسبت به توجه ایشان به این مطالعه ابراز می‌دارم.